

[Haunstrup Clemmensen.]

gere, der tager til Grønland, kan vi tilslutte os.

Derefter vil jeg gerne vedrørende forslaget til ikrafttrædelseslov sige, at selve konsekvenserne af, at ikrafttrædelsen har måttet udskydes, behøver vi vel ikke at drøfte ved denne lejlighed; det har der jo været rig lejlighed til tidligere, også her fra tingets talerstol. Og derudover er det vel naturligt, at man i udvalget nøje gennemgår reglerne, der er foreslået vedrørende det såkaldt — jeg lægger vægt på understregningen af ordet „såkaldt“ — skattefri år, 1969. Der har fra alle sider været enighed om, at der var behov for overgangsregler allerede af administrative grunde, men at der naturligvis også på dette område skulle være visse grænser for, hvor meget indkomsten i 1970, uden at der fandt en beskatning sted. Vi finder de foreslåede regler forstandige og kan tilslutte os dem.

Lovforslagene om ikrafttræden af den kommunale kildeskat og om ændringer i den kommunale kildeskattelov af 31. marts 1967 kan vi give vor tilslutning. Der er jo her først og fremmest tale om ændringer i konsekvens af de omtalte forslag vedrørende statskildeskatten.

Endelig vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om en række vigtige principielle problemer i hele lovgivningsområdet, der her er til behandling.

Først vil jeg gerne takke regeringen for et ganske klart tilsagn om, at fradragsretten for kommunale skatter vil blive genindført. Dels er det en ordning, der også i andre lande har vist sin hensigtsmæssighed, dels er det efter vor opfattelse en ordning, der tager et naturligt hensyn til de borgere, der bor i de fattige kommuner, som derfor ofte har behov for at opkræve særlig høje kommunale indkomstskatter, og hvor der i hvert fald, også set fra et samfundssynspunkt, vil være noget uhensigtsmæssigt i, hvis der bliver en tendens i disse fattige kommuner til en forvriddning, således at man lægger

større og større vægt på de kommunale grundskatter, der hele tiden har været fradragsberettigede, i stedet for på indkomstbeskatningen. Vi mener altså, at der her er tale om — desværre endnu ikke i lovfor-slagsform — et tilsagn, som vi anser for vigtigt, som vi anser for sagligt velbegrundet. Vi mener, det er nødvendigt at tage hensyn til, at der er forskel på de forskellige kommuners struktur. Vi erkender, at den på-tænkte ordning slet ikke løser alle problemer i den forbindelse, ikke overflødiggør konservativ tanker vedrørende bloktilskud, men vi mener, at den kommunale fradrags-rets genindførelse vil være en naturlig og velbegrundet foranstaltning.

Dernæst tør man jo nok antyde, at spørgsmålet om ægtefællebeskatningen ned gennem årtierne har været et stridspunkt ikke blot i dette ting, men ude i befolkningen. Der sker nu det, at der fra 1. januar 1970 sker en ophævelse af sambeskatningen af ægtefæller, hvor begge er udearbejdende og ikke arbejder i fælles bedrift. Der har været ønske fremme, også fra særdeles indflydelsesrig side i det høje ting, om at forsøge at få denne særbeskatning til at træde i kraft allerede fra 1. juni 1969. Også det konservative folkeparti ser meget gerne, at mulighederne herfor undersøges og undersøges så hurtigt som muligt. Enhver kan jo erkende, at der selvfølgelig derved vil rejse sig en række administrative problemer, men vi ser som sagt meget gerne, at dette spørgsmål undersøges.

Men derudover må det vel være naturligt at understrege, at der også er andre problemer vedrørende ægtefællebeskatningen. Der er i denne forbindelse ikke mindst spørgsmålet om de medhjælpende hustruer, og der er jo også grund til at fremhæve de hjemmearbejdende — jeg hader udtrykket de hjemmegående — hustruer og deres problemer.

Vedrørende de medhjælpende hustruer har det konservative folkeparti ikke én, men adskillige gange givet udtryk for, at den hidtidige tilstand beskatningsmæssigt fore-